

Geachte heer/mevrouw,

De experimenteerregeling is niet in het belang van omwonenden, bevat paradoxale elementen en is juridisch wankel. Via deze brief zal ik deze zienswijze toelichten.

In de experimenteerregeling worden wettelijk vastgelegde grenswaarden van handhavingspunten uit het Luchthavenverkeersbesluit aangepast. Grenswaarden van handhavingspunten waarop Schiphol structureel de wettelijke normen overschrijdt, krijgen een aanzienlijk hogere grenswaarde. Daarmee worden omwonenden van deze punten ernstig gedupeerd, omdat de overtreding van de wettelijke grenswaarden uit het LVB langer wordt toegestaan door middel van een nieuwe tijdelijke regeling. Bovendien berust de regeling op de veronderstelling dat aanpassingen van grenswaarden uitwisselbaar zijn (het verlagen van de grenswaarde op de ene plek rechtvaardigt het verhogen van de grenswaarde elders) en wordt hiermee de onjuiste illusie gewekt dat het een hinderbeperkende maatregel betreft, terwijl de hinderbeperking hooguit in een deel van de regio rondom Schiphol wordt bereikt. Tot slot worden de grenswaarden verhoogd op punten waar Schiphol het meest belang bij heeft, in plaats van vanuit het oogpunt van omwonenden en gemeenten. Niet voor niets hebben diverse gemeenten en belangengroepen al bezwaar gemaakt tegen deze regeling.

Daarnaast is de regeling paradoxaal, omdat uitgerekend de punten bij niet-preferente banen (dichtbij woonkernen) een hogere grenswaarde krijgen. Het strikt preferentieel baangebruik zou het tegenovergestelde effect moeten hebben op deze dichter bevolkte gebieden. Dit bewijst ook de ineffectiviteit van strikt preferentieel baangebruik voor het reduceren van de geluidsbelasting bij niet-preferente banen. Het aantal vluchten is (en blijft) dusdanig hoog dat er overdag bijna altijd tenminste één niet-preferente baan in gebruik is. Daarnaast zorgen deze en andere tijdelijke regelingen, zoals bij groot baanonderhoud, ervoor dat niet-preferente banen langdurig en frequenter mogen worden ingezet. Deze regeling past in de reeks tijdelijke regelingen waarbij grenswaarden fluide blijven, al naar gelang de belangen van Schiphol.

Tot slot is de regeling juridisch zwak. Nadat jarenlang de overschrijding van wettelijke geluidsnormen door het ministerie is gedoogd (het "anticiperend handhaven"), wordt er nu een volgende tijdelijke regeling in het leven geroepen, waarmee de situatie waarin Schiphol niet aan de vastgestelde geluidsgrenzen hoeft te voldoen, wordt verlengd. Hiermee wordt de niet-houdbare juridische status van het anticiperend handhaven op onredelijke wijze omzeild. Omwonenden die jarenlange te lijden hebben gehad onder een hogere geluidsbelasting dan wettelijk is toegestaan, worden met de nieuwe regeling opnieuw niet beschermd tegen overmatige hinder. Daarbij komt dat de nieuwe grenswaarde dusdanig hoog is (bij sommige handhavingspunten boven 60 dBA) dat de leefbaarheid ernstig onder druk staat.

Ik maak daarom bezwaar tegen de experimenteerregeling.

Met vriendelijke groet,

mw. A. Vermeer
Amsterdam-Zuid